

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:53
מוצאי שב"ק.....9:21
שיעורים כסדרן
נ"ד.....יהושע י"א-י"ב
בבלי.....בכורות ל"א
ירושלמי.....מעשרות י"ד
תוספתא.....פסחים פרק ז'
רמב"ם.....טומאת מת י"ט

שעה 8, גליון 36 (396)

פרשת אמור, י"ג אייר, אבות פרק ג', שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

איך וויל אויף

פון די מצוה פון פסח שני קען יעדער איד ארויסנעמען א געוואלדיגע התחזקות אין יעדן מצב. עס זענען געווען מענטשן וואס זענען געווען טמא ביים ערשטן קרבן פסח, און זיי האבן נישט געקענט מקריב זיין דעם קרבן פסח, זיי האבן אבער נישט אויפגעגעבן, נאר זיי זענען געקומען צום צדיק, צו משה רבינו, און געטענה'ט "למה נגרע?" - פארוואס זאלן מיר זיין ווייניגער? מיר ווילן אויך מקריב זיין דעם קרבן פסח, און דער אייבערשטער האט זיי געגעבן גערעכט און זיי וועלן קענען מאכן דעם קרבן פסח אין פסח שני.

דאס איז א מוסר השכל פאר יעדן איד,
<<<<<<

פרשת השבוע

אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרת אלהם. ואגת רש"י: אמר ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"א) אז אפילו ווען א מענטש פאלט פון זיינע מדרגות איז עס אויך פונעם אייבערשטן. ווייל אזוי וועט דער מענטש זיך מוזן פאנייען, ער וועט מוזן אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

דערפאר אפילו ווען עס גייט גוט פארן מענטש, ער לערנט, ער דאווענט, און ער פילט א געשמאק און א חיות אין עבודת ה'. דארף ער אבער געדענקען אז עס קען קומען א צייט וואס ער וועט גארנישט פילן, עס וועט אים זיין אינגאנצן מינוקל און אויסגעלאשן. ער וועט נישט פילן קיין שום חיות. אבער ער וועט זיך מוזן שטארקן און דערהאלטן, און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן, אזוי ווי ער האט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן.

דאס איז פשט, אמור ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים. מען דארף ווארענען די גרויסע אויף די קליינע. דאס מיינט אז אין די צייט וואס עס גייט גוט פארן מענטש ער האט חיות; זאל ער זיך צוגרייזן פאר די שווערע מעג, צו די צייטן וואס ער וועט זיין פול מיט חלישות הדעת, עס וועט אים זיין אינגאנצן מינוקל. אז ער זאל זיך דעמאלט אויך קענען דערהאלטן.

(ואת התורה אמור א')

איש איש בי יקלל אלקיו ונשא חמאו. לכהונה איז שווער פארוואס דער פסוק באפט אן די לשון "אלקיו" - "זיין" באשעפער, און נישט די געווענליכע לשון "אלקים" - דער באשעפער.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ז) אז פונעם אייבערשטן קומט אראפ א פשוט'ע ליכטיגקייט, וואס קען ווערן אויסגעטייטשט צו גוטס, אדער צו שלעכטס.

אויב דער מענטש גלייבט אינעם אייבערשטן, אז דער אייבערשטער מיינט שטענדיג זיין גוטס, דעמאלט האט ער א געשמאקע גליקליכע לעבן. אויב אבער דער מענטש רעדט זיך איין, אז דער אייבערשטער האט אים נישט ליב, און ער וויל זיך חס ושלום נוקם זיין אין אים, דאן האט דער מענטש א שלעכט לעבן. אלעס ווענדט זיך אין דעם מענטש אליין.

דאס איז פשט אין פסוק. איש איש בי יקלל "אלקיו" ונשא חמאו, א מענטש שעלט נאר "זיין" באשעפער, דאס מיינט אז ער שעלט נאר ווייל ער רעדט זיך איין א באשעפער לויט ווי זיין מוח האט אויסגעמראכט, אבער באמת איז דער אייבערשטער א גוטער באשעפער וואס וויל אויב נאר העלפן שטענדיג.

(תוך הפחל, ליל שב"ק, אמור תש"ם)

א גוט ווארט

פארשטעלן דאס גרויסקייט פון דער וואס געבט נאך פאר א צווייטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כה) אז עס איז אמאל געווען א טרוקעניש אין ארץ ישראל - עס האט נישט גערעגנט א גאנץ ווינטער, האט מען געמאכט א יום תפילה און דער הייליגער תנא רבי אליעזר איז צוגעגאנגען צום עמוד, ער האט געבעטן פיר און צוואנציג תפילות אז עס זאל רעגענען אבער עס איז נישט געקומען רעגן.

איז דער הייליגער תנא רבי עקיבא צוגעגאנגען צום עמוד און געזאגט: "אבינו מלפנינו, אין לנו מלך אלא אפה, אבינו מלפנינו רחם עלינו", און עס האט גלייך אנגעפאנגען צו גיין א שטארקע רעגן. האט דער עולם אנגהויבן שמועסן אז רבי עקיבא איז גרעסער פון רבי אליעזר ווייל זיינע תפילות זענען גלייך אנגענומען געווארן, איז ארויס א בת קול פון הימל און געזאגט: "נישט ווייל רבי עקיבא איז גרעסער פון רבי אליעזר זענען זיינע תפילות אנגענומען געווארן, נאר ווייל רבי עקיבא איז א נתן - ער געבט נאך, און ווער עס געבט נאך פאר א צווייטן, הערט דער אייבערשטער אויס זיינע תפילות". זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון נאכגעבן פאר א צווייטן.

(שעתו אמונה, פי אמור תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

וואס טו איך אז מיין ווייב שעצט נישט מיין שווערע ארבעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, קודם כל א גרויסן יישר כח פאר די שיעורים, עס געבט מיר אסאך כח צו קענען אנגיין אינעם טאג טעגליכן לעבן. איך בין א אינגערמאן וואס ארבעט צונועלף שעה א טאג, זעכציג שעה א וואך, צו קענען אהיימברענגען פרנסה, און אויסער דעם פרוביר איך אויף צו העלפן אינדערהיים מיט די קינדער און מיט אלעס ארום, מער פון וויפיל איך קען. למעשה שפיר איך אבער ווי איך באקום צוריק בלויז א שטיס פון מיין ווייב, ווי אזוי קען איך ווייטער אזוי אנגיין?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת אמור, ח' אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד יעקב גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

תכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (במות סג) אויפן פסוק (בראשית ב, ח): "אעשה לך עור כנגדו", ז'קה' איז דער מענטש זוכה - 'עוזרתו', קריגט ער א העלפער, 'לא זכה' איז ער נישט זוכה - 'כנגדו', קריגט ער א פרוי וואס גייט פארקערט פון אים; זעט מען פון דעם אז אלעס איז אנגעהאנגען אינעם מאן, אויב דער מאן טוט תשובה איז ער זוכה אז די ווייב העלפט אים, זי ווערט אים אן 'עוזרת', אבער אז מען טוט נישט תשובה דעמאלט איז זי אנטקעגן אים ווי דו רופסט דאס - כאפט מען פונעם ווייב א שטיס[ן], ווייל זי איז א חלק פון דיר, א ביין פון דינע ביידער.

דער הייליגער בעל שם טוב האט אונז מגלה געווען אז ווען א מענטש זינדט 'במחשבה' וועט ער ליידן סורים פון זיינע קינדער; אויב זינדט ער 'בדיבור', ער רעדט וואס מען טאר נישט דעמאלט וועט ער ליידן פון זיין ווייב, און אויב מען זינדט 'במעשה', דעמאלט ליידט מען פון מענטשן. דערפאר ווען א מענטש זעט אז ער ליידט פון זיינע קינדער, פון זיין ווייב און פון מענטשן, דארף ער גלייך תשובה טון אויף וואס ער האט געזינדט במחשבה, דיבור ומעשה, דורךדעם וועט אנוועק גיין פון אים אלע צרות און ער וועט מער נישט ליידן קיין סורים.

דערברער בעט איך דיר זייער זאלסט האבן סבלנות ווייטער צו העלפן אין שטוב מיט וואס עס פעלט אויס. אפילו עס קומט דיר אן זייער שווער ווייל דיין ווייב אענערקענט נישט וואס דו טוסט, דאך זאלסטו ווייטער העלפן. דער הייליגער תנא זאגט (בבות ה, כט): "לפום צערא אגרא", לויט ווי שווער עס איז אזויפיל ש"כ באקומט מען; זאלסטו זיך צוריק האלטן פון ענטפערן און פון זיך קריגן וועסטו זוכה זיין אז די שכינה וועט רוען ביי דיר, דו וועסט האבן פרנסה ברינות און זוכה זיין צו אלעס גוטס.

האב סבלנות און פיר זיך ווייטער צו איר מיט ליבשאפט, אפילו זי איז דיר מצער. קוק ווי אזוי אונזערע תכמים האבן זיך געפירט מיט זייערע ווייבער, דער הייליגער רבי חייא האט געהאט א שווערע שטוב, אזוי ווי תכמינו זכרונם לברכה דערציילן (במות סג): "רבי חייא הנה קא מצערא ליה דביתהו", רב חייא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין, מיט דעם אלעם: "כי הנה משפח מיד", ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, "צפיר ליה בסודריה, ומייתי ניהלה", פלעגט ער דאס אהיים ברענגען פאר איר. ווען רב האט געזען ווי זיין רבי טראגט אהיים שיינע זאכן פאר זיין ווייב האט ער אים געפרעגט: "רבי איך פארשטיי נישט, פארוואס ברענגט דער רבי איר גוטע זאכן, זי איז דאך מצער דעם רבין?!". האט אים רבי חייא געענטפערט: "דיינו שמגדלות בונינו ומצילות אותנו מן החטא", מיר איז יענוג אז זי ראטעוועט מיר פון עבירות און זי ציט אויף די קינדער; זעט מען פון דעם ווי שטארק מען דארף אכטונג געבן צו מכבד זיין די ווייב.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן כח ווייטער צו העלפן און עס זאל זיין ביי דיר גאר שלום. (עצמו אמתה, פ' אמור תשע"ט)

די איבריגע פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 2858-334-646

BreslevCenter.com/answers

אפילו ווען עס לויפן דורך טעג וואכן און חדשים מיט גארנישט, דארף מען געדענקן אז עס איז קיינמאל נישט צו שפעט, מען קען אייביג אנהייבן פון ניי צו זיין אן ערליכער איד, אזוי ווי די אידן וואס האבן פארפאסט דעם ערשטן קרבן פסח, וואס דעמאלט זענען די אידן אריין אין די קדושה, און זיי האבן נאך אלץ געהאט א תקנה, און די זעלבע איז ביי יעדן איד.

דער צדיק רבי ישראל סאלאנטער ז"ל איז אמאל אריינגעגאנגען צו א שוסטער אביסל שפעט ביינאכט, ער האט זיך אנטשולדיגט פאר'ן קומען אזוי שפעט, אבער ממש יעצט האט זיך זיין שיד צוריסן, און ער וויל וויסן אויב דער שוסטער קען עס נאך פארעכטן. האט דער שוסטער געזאגט: "ווי לאנג די ליכט ברענט נאך, קען איך עס נאך פארעכטן".

רבי ישראל ז"ל איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער וואס ער האט געהערט, "דאס איז דאך א געוואלדיגע מוסר השפל, ווי לאנג די ליכט, וואס דאס איז די נשמה, ברענט נאך, קען מען אלעס פארעכטן", און ער פלעגט דאס איבער'חזר'ן זיין גאנץ לעבן, "ווי לאנג א מענטש לעבט נאך, קען ער אלעס פארעכטן".

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) "קיינ יאוש איז גארנישט פארהאן", "אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, גלייב אז דו קענסט אויך פארעכטן" (שם, ק"ב), ווייל ווי לאנג א מענטש לעבט קען ער אלעס פארעכטן.

איין זאך דארף מען אבער געדענקן אז דאס דארף גיין דורך א צדיק, אזוי ווי מיר זען אז די אידן וואס האבן געוואלט מקריב זיין דעם קרבן פסח האבן געדארפט גיין צום צדיק משה רבינו און ער האט זיי געהאלפן, און די זעלבע איז אין אלע דורות, ווען א איד כאפט זיך אז ער פארברענגט די יארן מיט נארישקייטן, און ער גייט צום צדיק, און ער פאלגט וואס דער צדיק לערנט אים, וועט ער זיכער אלעס פארעכטן און זיין אן ערליכער איד.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך פסח שני)

א הימל מענטש

פסח שני מעג מען האבן חמץ און מצה צוזאמען אינדערהיים, דאס לערנט אונז אז מען קען האבן גשמיות און רוחניות אינאיינעם. עס איז דא א טעות ביי מענטשן אז צו זיין א צדיק, א "הימל מענטש", דארף מען זיך אינגאנצן אפשטיין פון די וועלט, זיך איינשפארן אינדערהיים און נישט רעדן מיט קיינעם. אבער דער אמת זאגן חז"ל (בראשית רבה ד, ז) פארוואס הייסט די הימל "שמים"? ווייל עס איז צוזאמגעשטעלט פון אש און מים, פון פייער און פון וואסער, פון צוויי קעגנזייטיגע זאכן, וואסער לעשט אויס פייער, און פייער טרוקנט אויס וואסער, און ווען די ביידע זאכן שטעלן זיך צוזאם ווערט דאס א הימל.

דאס מיינט א "הימל מענטש", פון איין זייט לעבט ער אויף די וועלט מיט זיין ווייב און קינדער און ער האנדלט מיט מענטשן, אבער פון די אנדערע זייט איז ער אן ערליכער איד,

ער דאווענט דריי מאל א טאג מיט מנון, ער כאפט אריין יעדן טאג עטליכע פסוקים אביסל אביסל משניות אביסל גמרא אביסל שלחן ערוך. דאס איז א ריכטיגע הימל מענטש.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח"ד ערך פסח שני)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (כט)

אין קורצן פון פריער: טראץ די שוועריקייטן און מניעות, האלט זיך דער צדיק ר' יודל ז"ל שטארק ביים הייליגן רבי'ן.

קמד

נאך א מצוה האט פאסירט אין אנהויב מיט ר' יודל ביים רבי'ן, דער רבי האט זיך איינגעמאל מפלפל געווען מיט עטליכע אנשי שלומינו איבער א פשט אין א גמרא, און די אנשי שלומינו האבן געזאגט אז ר' יודל וועט פסק'ענען וואס איז דער ריכטיגער פשט, און ר' יודל האט געזאגט אז דער פשט איז ווי די אנשי שלומינו האבן געזאגט, און נישט ווי דער רבי.

האט דער רבי אים געפרעגט, "אויב וועל איך דיר אויפווייזן אז איך בין יא גערעכט, וועט מען דיר קענען געבן שמין [קלעפ?]", האט ער מספיק געווען דערצו, און דער רבי האט אים טאקע אויפגעוויזן אז ער איז יא געווען גערעכט מיט זיין פשט.

ווען ר' יודל האט געכאפט די קלעפ, האט ער געהאט תלישות הדעת פון דעם, ער האט געהאט טענות אויפ'ן רבי'ן פאר וואס עס קומט אים די קלעפ. דערנאך איז ער אהיימגעגאנגען און געטראפן זיין טאכטער אז זי איז זייער פראנק געווארן לא עלינו, איז ער גלייך צוריק געקומען צום רבי'ן.

דער רבי האט אים דעמאלט דערצייילט אזא מצוה, "ס'איז געווען א מיל אין דאנציג, וואס האט געמאלן אויף פיר און צוואנציג שטיינער, און דאָרט איז געווען עפס א נישט גוטער גייסט וואס האט נישט געלאזט מאלן. האט א פישוף מאַכער געגעבן אן עצה אז מ'זאל אים איבערלאזן איינס פון די פיר און צוואנציג שטיינער, דאָרט זאל מען מאלן זאמד, און אזוי וועט ער <<<<<<

>>>>>>

עס גלויבט זיך נישט, אבער ס'איז דאך א פאקט, או פילע בחורים אין ישיבה זענען זוכה צו עדיגן ש"ס. ס'זעט אויס ווי א געלעכטער, וואס איז שוין ווערד ווען מ'זאגט דורך ש"ס? דער אמת איז אבער אז לאכן לאכט דער וואס לאכט דער לעצטער, ווען עס וועט קומען דעם לעצטן טאג וועט מען זען אויבן אין היכל די חשיבות פון א איד וואס האט זוכה געווען צו זאגן אסאך די הייליגע תורה, אין פארגלייך צו א צווייטן וואס האט פארברענגט זיינע יארט מיט נארישקייטן, מיט'ן פרובירן אויפצוואוייזן אז זאגן הייסט נישט געלערנט...

ביים סיום איד דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א לענגערע שמועס איבער די גרויסקייט פון לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, וואס דאס מיינט פאר איד, די פילע גוטע זאכן וואס דאס ברענגט אויפ'ן איד ברוחניות ובגשמיות.

מען האט געזינגען ווארימע ניוונים, און נאכן סיום איז דער עולם זיך צעזאנגען מיט א געוואלדיגע התעוררות און התחזקות, זיך צו שטארקן ווייטער אין לערנען די הייליגע תורה מיט גרויס פלייס.

ותשחק ליום אחרון!

סוקסעספולע פארטי לטובת די מוסדות

דעם פאראנגענומען זונטאג במשך א גאנצן טאג, האבן הונדערטער פרויען געשטראמט צום לעכטיגן ווינקל אין וויליאמסבורג, צום עמרת אפעל זאל, וואו עס געפינט זיך די הייליגע ישיבה און תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, און וואו עס קומען פאר כסדר די וועלט בארימטע חתונות בחנם.

פרויען פון אלע קרייזן און עידושים זענען געקומען שטיצן די הייליגע מוסדות וואס געבט חיות און לעבן פאר זיי דורך די שיעורים, ספרים, קונטרסים, האט ליניס, און אוי ווייטער. די פארטי איז ב"ה געווען א געוואלדיגע סוקסעס, און עס איז אריינגעקומען גאר אסאך פינאנציעלע און מאראלישע שטיצע פאר די הייליגע מוסדות.

מיטן איבערשטעם הילף וועט מען ווייטער אנגיין מיט מער מוט און פלייס צו פארשפרייטן די הייליגע עצות פון הייליגן רבין און מחוק זיין אידן צו לעבן מיטן

די אלע פרויען וואס זענען נישט אנגעקומען אנטייל צו נעמען ביי די פארטי, קענען אריינרופן אין אפיס איבערצוגעבן זייער ברייטהארציע דנה, אויף 1652-384-718 עקס. 101. אדער קען מען מנדב זיין מיט א קרעדיט קארד אויפ'ן אויטאמאטישן סיסטעם, דורכן רופן די פרויען האטליין 9169-444-212 און דערנאך דרוקן 9 און 1.

בוכות נשים צדיקות

ל"ג בעומר

דער טאג ל"ג בעומר איז זייער א גרויסער טאג, עס ווערט אנגערופן די "יומא דהילולא" פון רבי שמעון בן יוחאי, דער טאג איז רבי שמעון'ס פערזענליכע שמחה. ער טיילט דעמאלט אויס טייערע מתנות פאר יעדן איינעם, אזוי ווי בייכע מחותנים פירן זיך צו טיילן ביי א שמחה טייערע מתנות, און אזוי טיילט רבי שמעון אויף. די גמרא זאגט (ברכות טו) "כדאי הוא רבי שמעון למסך עליו בשעת הדחק". צדיקים האבן דאס געטייטשט אז ווען א איד געפינט זיך אין א שעת הדחק, עס איז אים ענג, ער איז אין א צרה, קען ער געהאלפן ווערן אין די זכות פון דעם גרויסן תנא רבי שמעון בן יוחאי.

אפילו ווער עס איז נישט זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ביי רבי שמעון אין דעם טאג פון ל"ג בעומר, קען זיך אָבער באהעפטן צום צדיק פון וואו ער איז. דאס ווערט גערעכנט ממש אזוי ווי מען איז דאָרט, ווייל וואו דער מענטש טראַכט דאָרט איז דער גאנצער מענטש. דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר זייער א גרויסער טאג, מען קען דעמאלט פועל'ן אלעס גוטס, מען זעצט זיך אַנוועק און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן וואס מען וויל, אין זכות פונעם בעל הילולא רבי שמעון בר יוחאי.

ספעציעל ווען מען עפנט אויף א ספר הנהר, מען זיצט אויפ'ן ספר, און מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט דאס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביים ציון. אזוי ווערט גערעכנט אין ספר "מאור עינים" (ושמח לב, מסכת שבת) אז דער צדיק איז באהאלטן אין זיין ספר. און אזוי זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן קכ"ב) אז דער פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיין ספר, און דערפאר ווען מען זיצט ביים ספר פונעם צדיק ווערט עס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביי זיין ציון.

אנדא ווער עס איז יא זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ממש ביים ציון איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. אפילו א גאנץ יאר איז אויף זייער א גרויסע זאך צו גיין צו קבר פון א צדיק, און זיכער ווען עס איז אין די יומא דהילולא פון דעם צדיק. און נאָכדערצו ביי רבי שמעון אין מירון ל"ג בעומר, קען מען זיכער פועל'ן גרויסע ישועות און רפואות און אלעס גוטס.

אם רואיג פלאץ אין א ווינקל

די וואס פארן יא קיין מירון און ל"ג בעומר דארפן וויסן אז רבי שמעון געפינט זיך נישט נאר אין די מערה, נאר ער איז אויף אין גאנצע געגנט ארום, אין די גאנצע בארג פון מירון. די גאנצע בארג האט די קדושה פון רבי שמעון, מען דארף זיך נישט מוסר נפש זיין זיך אריינצושטופן אין די מערה. מען טרעפט זיך א רואיג פלאץ אין א ווינקל, און פון דאָרט איז מען זיך מקשר צו רבי שמעון, און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף. דער זכות פון רבי שמעון מיט אלע גרויסע צדיקים וואס ליגן דאָרט באהאלטן איז זיכער מגיין אז מען זאל שגועל געהאלפן ווערן מיט וואס מען דארף.

אן אינטערעסאנטע זאך זעט מען ביי רבי שמעון אין מירון, עס קומען זיך צוזאם אלע נשמות-ישאל פון קליין ביז גרויס. רבנים און אדמו"רים, חסידים און מתנגדים, אשכנזים און ספרדים, אלע קומען צו רבי שמעון און געפינען זיך דאס פלאץ דאָרט, ווייל די גרויסע צדיקים האבן א שפראך צו יעדן איד אָן אויסנאָם. אין ספר בית אהרן פון דעם צדיק רבי אהרן קארלינער ז"ע שטייט א געוואלדיגע לשון: "אזוי ווי דער אייבערשטער איז פאר יעדן איינעם, אזוי איז רבי שמעון אויך פאר יעדן איינעם, און אפילו פאר נידריגע מענטשן". זעט מען אז יעדער איד קען האבן חיות פון רבי שמעון בן יוחאי, און דערפאר פארן אזויפיל אידן צו זיין ציון, און פועל'ן אויס אלעס גוטס.

שיסן מיט א פייל און בויען

דער רבי זאָגט (ספר המדות אות ג' סימן ס"א) אז צו שיסן מיט א פייל און בויען אום ל"ג בעומר, איז א סגולה פאר קינדער. דאס מיינט סיי א סגולה צו האבן קינדער, און סיי א סגולה צו האבן נחת פון די קינדער, און זיי אויפציען גרינגערהייט. אנשי שלומינו פירן זיך צו מקנים זיין וואס דער רבי זאָגט, און שיסן מיט א פייל און בויען אום ל"ג בעומר.

מען קען דאס פארשטיין לויט די מצוה וואס דער מדרש דערצייילט אז עס איז אמאל געקומען א פאר-פאלק צו רבי שמעון בר יוחאי אז זיי ווילן זיך גוט'ן ווייל עס איז שוין דורך א לאנגע צייט פון זייער חתונה און זיי האבן נאָנישט זוכה געווען צו האבן קינדער. האט זיי רבי שמעון געזאָגט אז זיי קענען זיך גוט'ן אָבער אזוי ווי ביי זייער חתונה האבן זיי געמאכט א גרויסע סעודה, זאלן זיי יעצט אירע מאַכן א גרויסע סעודה ביים זיך גוט'ן. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן געמאכט א גרויסע סעודה ביי זיי איינגעהייסן, דער מאן האט זיך אָנגעטריןקן מיט וויין ביי די סעודה, און נאָך די סעודה האט ער געזאָגט צו זיין ווייב שיכור'ערהייט: "ווען דו גייסט יעצט אהיים צו זיין טאטע'ס הויז קענסטו דיר אויסקלויבן סיי וועלכע גוטע זאך וואס דו דארפסט פון דא און עס מיטנעמען מיט דיר", און אזוי איז ער איינגעשלאָפן שיכור'ערהייט. ווען דער מאן איז שוין טיף געשלאָפן, האט די פרוי געזאָגט פאר אירע קנעכט אז זיי זאלן אויפהייבן דעם מאן מיט זיין בעט און אים אריבערטרעגן צו איר טאטע'ס הויז. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן אים אריבער געטרעגן צו איר טאטע'ס הויז מיט זיין בעט. ווען דער מאן האט זיך דערוועקט און ער האט געזען וואו ער געפינט זיך, האט ער איר געפרעגט: "וואו געפינט איך זיך דא?" האט זי געענטפערט: "דו האסט מיר געזאָגט אז איך קען נעמען עס זיי וועלכע גוטע זאך וואס איך וויל פון דוין הויז, און עס אהיים טראָגן צו מיין טאטע'ס הויז, און דערפאר האב איך דיר גענומען, דאס איז די בעסטע זאך וואס איך האב זיך אויסגעקליבן..."

זענען זיי צוריק געגאנגען צו רבי שמעון, זיי האבן אים דערצייילט די מצוה, און געפרעגט וואס זיי זאלן טון ווייטער. ווען ער האט געהערט די מצוה האט ער זיי געזאָגט: "אויב אזוי, אז איר האט זיך אזוי שטארק ליב, זאלט איר טאקע בלייבן אינאיינעם, און איך וואונטש אייך אן אז איר זאלט געהאלפן ווערן מיט קינדער". און אזוי איז טאקע געווען אז זיי זענען געהאלפן געווארן מיט ליכטיגע געזונטע קינדער. זעט מען ווי רבי שמעון בר יוחאי האט געהאלפן אידן צו האבן קינדער. און דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר, וואס דעמאלט איז זיין יומא דהילולא, מסוגל פאר קינדער.

(שיחות מוה"ר'ש ש"ך ל"ג בעומר)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' פרישע חתונה אין היכל הישיבה קומענדיגע וואך

דעם קומענדיגן דאנערשטאג פ' בהר וועט א"ה פארקומען די חתונה פון הבה"ח ישראל סאמעט הי"ו, עב"ג בת הרה"ח מוה"ר דניאל בוים שליט"א מחשובי אנ"ש. די חתונה וועט פארקומען אין בית המדרש היכל הקודש ברסלב אין וויליאמסבורג.

ווי ביי די פריערדיגע חתונות, וועט דאס מאל אויך אלעס ווערן צוגעשטעלט גענצליך אומזיסט פאר ביידע זייטן, אלע משפחות פון די קהלה לייגן צו א האנט צוצושטעלן אלע געברויכן פון די חתונה, און גלייכצייטיג איז ערווארטעט אז דאס וואס זיין גאר א פרייליכע חתונה, ווי ביי די פריערדיגע חתונות אין ישיבה.

מיט יעדע פרישע חתונה וואס קומט פאר אין שול, ווערן די חתונות נאך מער שטילער און באשיידענער. ביי יעדע פרישע חתונה קומען אויף פרישע געדאנקען ווי אזוי צו מאכן די חתונה נאך מער היימיש און אידיש, ווי אזוי אויסצוגעבן נאך ווייניגער געלט פאר אומנוטיגע צוועקן, און די חתונות ווערן מער פרייליך און מער פשוט און איינפאך.

צו די זעלבע צייט, מאכן אבער די חתונות גאר הויכע קולות. פאר די פילע מחותנים וואס ברעכן אונטער די לאסט פון די אומגעווענע גרויסע הוצאות החתונה, וואס איז פאר כמעט יעדן אוממעגליך צו באצאלן אן חובות; פאר די מחותנים הערט זיך די נייעס איבער די אומזיסטע חתונות אין זייערע אויערן ווי קולות וברקים אויף די העכסטע טענער. די אומזיסטע חתונות מאנען און פאדערן, זיי ווייזן קלאר שווארץ אויף ווייס אז ס'איז מעגליך חתונה צו מאכן די קינדער מיט אן אמת'ע רואניקייט און שלמות הנפש, נישט ווי ס'איז שוין איינגעגעסן געווארן ביי מענטשן אז א חתונה מוז קראנק מאכן די עלטערן פון ביידע זייטן רחמנא ליצלן.

ווען עס ענדיגט זיך די פאר שעה פון די חתונה, וואס האט מען דעמאלט פון די אלע געלטער וואס מ'האט געווארפן אין מיסט? די איינציגסטע זאך וואס בלייבט, איז דאך נאר די נחת וואס מ'וועט האבן שפעטער פון דעם פרישן פאר-פאלק, און אויך - אויב האט מען נישט דעם ריכטיגן שכל - די פילע חובות מיט וואס מ'וועט זיך מוטשען צו באצאלן פאר די קומענדיגע יארן.

דעריבער איז ווערד צו באגריסן די קלוגע מחותנים, די קלוגע חתן כלה, וואס טוען די ריכטיגע שריט, זיי געבן נישט אויס קיין איבריגע געלטער פאר די נאכט פון חתונה, זיי טראכטן נאר פון תכלית, וואס וועט זיין נאך די חתונה, דער עיקר ציל איז אויפצושטעלן א אידישע שטוב, א בית נאמן בישראל.

דער אייבערשטער זאל זיי טאקע העלפן אז ס'איז זאל א קשר של קימא און א בנין עדי עד, מיט דורות ישרים ומבורכים גענוטערהייט. **כי טובה חכמה מפנינים!**

מ'ענדיגט און מ'הויבט ווידער אן נ"ך

דעם פאראנגענעם זונטאג האבן אנשי שלומינו זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ נביאים וכתובים, און מאנטאג האט מען אנגעהויבן פון פריש צו לערנען דעם מעגליכן שיעור פון צוויי פרקים נ"ך, אנהויבנדיג פון ספר יהושע.

ווי באקאנט האט מוהרא"ש ז"ע איינגעפירט אז אלע אנשי שלומינו זאל יעדן טאג לערנען א דף גמרא בבלי, א דף ירושלמי, און א פרק אין תוספתא, וואס מיט דעם בייט מען זיך אויף א ב"ת נצחי אויף יענע וועלט. מיט עטליכע יאר צוריק האט דער ראש ישיבה שליט"א צוגעלייגט אז מ'זאל אויך לערנען יעדן טאג צוויי פרקים אין נ"ך. איין מחזור אין נ"ך האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט יעדן טאג, און די אלע וועלכע הויבן יעצט אן נאכאמאל נ"ך, וועלן זיך מוהיה זיין מיט די הערליכע שיעורים, ביים סוף פון יעדן קאפיטל ווערט אויך אויסגעשמועסט די מוסר און התחזקות וואס מ'קען ארויסנעמען פון דעם קאפיטל. מ'קען הערן די אלע הערליכע שיעורים אויפ'ן "קול ברסלב" טעלעפאן ליין [זע די נומערן ביים סוף פונעם גליון] און דרוקן 2 און דערנאך 8.

אינעם "מכתב יומי" די וואך דינסטאג האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן: "בארעכן זיך און מאך זיך א חשבון אז דו זאלסט אויך זוכה זיין צו לערנען און מסיים זיין כאטש איין מאל אין דיין לעבן גאנץ נביאים וכתובים. דער הייליגער רבי האט געזאגט: "נ"ך איז מיין מוסר ספר"; ווען מען לערנט נ"ך זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך, יעדעס מאל ווען עס איז געווען שלעכטע צייטן פאר די אידן, א רשע איז געקומען און געוואלט שלעכטס טון, האבן זיי געשריגן צום אייבערשטער און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן. נאכדעם האבן זיי ווייטער פארגעסן פונעם אייבערשטער האט זיי דער אייבערשטער נאכאמאל געשיקט א רשע זאל קומען מלחמה האלטן מיט זיי און ווען זיי האבן ווייטער געזען אז זיי קענען זיך נישט קיין עצה געבן האבן זיי נאכאמאל תשובה געטון; פון דעם קען זיך יעדער מענטש לערנען וואס ער האט צו טון ווען ער האט חס ושלום א צרה". **ובהם נהגה יומם ולילה!**

הערליכע סיום השי"ס אין ישיבה

די וואך מיטוואך איז פארגעקומען א הערליכע סעודה לכבודה של תורה, ווען הבחור החשוב לייבי ראטה נ"ו האט זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ שי"ס.

<<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקודש **אשר בנחל** וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, יוזמים הנוגים, רפואות וישועות. **רופט שוין 845-248-1651**

>>>>> אפלאזן די אלע איבריגע שטיינער". דער רבי האט אים מיט דעם מרמז געווען אז איינע פון די פיר און צוואנציג ראשי איברים פונעם סאקטער וועט שטארבן, אָבער זי וועט בלייבן לעבן.

דער רבי האט אים געזאגט, "ווען דו וואלסט נישט מהרהר געווען אויף מיר ביים באקומען די קלעפ, וואלט זי אינגאנצן געזונט געווארן, אזוי ווי דו האסט אָבער יא געהאט תרעומת אויף מיר, דעריבער וועט זיין אזוי, אז נאר איין אָבר וועט שטארבן און זי וועט בלייבן לעבן".

און אזוי איז טאקע געווען, איר קליין פינגער פון האנט איז אינגאנצן אפגעשטארבן, אָבער זי איז געזונט געווארן.

קמה
דאס איז אָבער נאר געווען אין אָנהויב פון זיין התקרבות צום הייליגן רבי'ן, אז ער האט געהאט אסאך מניעות און נסיונות, אָבער גלייך ווען ער האט זוכה געווען זיך אינגאנצן מבטל צו זיין צום רבי'ן, איז ער גאר שטארק געשטיגן, ביז ער איז געווארן א געוואלדיגער גרויסער חידוש זיין גאנץ לעבן. ער איז געווען אן אפגענער בעל מופת, ער האט געמאכט אסאך אותות ומופתים, און ער האט געזען גאר וואונדערליכע מראות און תְּיוֹנוֹת.

קמו
דאָרט אין מערדעוידויקע זענען אסאך מענטשן נחֶקֶרב געווארן צום הייליגן רבי'ן, און דער רבי האט זיי דערנענטערט צום אייבערשטן. [פאר אסאך מענטשן וואס זענען נחֶקֶרב געווארן צו אים דאָרט אין מערדעוידויקע, האט דער רבי געהייסן זיי זאלן לערנען דעם ספר "מסלת ישרים".]

קמז
דער הייליגער רבי איז זייער שטארק פאקאנט געווארן אין שטאט מערדעוידויקע אלס א גרויסער בעל מופת און א ממתיק דינים. איינמאל האט דער רבי געזאגט, "איך ווייס נישט ווי אזוי די צדיקים מאכן א פְּדוּיוֹן, ווייל מ'דארף דאָך קענען אלע פיר און צוואנציג פְּתֵי דִינִים, און ווען מ'ברענגט זיי א פְּדוּיוֹן, דאָרפֿן זיי וויסן אין וועלכן בית דין מ'איז יענעם דין. ס'קען דאָך זיין אז מ'מאכט א פְּדוּיוֹן און מ'איז ממתיק די דינים ביי איין בית דין, און באַקמט אז מען יענעם גאר דן אין אן אנדערן בית דין, דעריבער דאָרף מען וויסן קודם אין וועלכן בית דין מ'איז יענעם דין, און דערנאָך מאַכן דעם פְּדוּיוֹן און המְתִיקָה דאָרט ביי יענעם בית דין".

"אָבער איך" - האט דער רבי געזאגט - "איך קען אלע פיר און צוואנציג פְּתֵי דִינִים, און איך קען אויך מאַכן אן אפּיל פון איין בית דין צום צווייטן ביז צו אלע פיר און צוואנציג. דאס הייסט אז איך קען זאָגן אז ס'געפֿעלט מיר נישט דער פֿסק פון דעם בית דין און איך וויל מ'זאל עס משפֿט'ן אין א צווייטן בית דין, און אזוי ווייטער צו אלע פיר און צוואנציג פְּתֵי דִינִים. און אזוי ווערט כאַטש דערִווייל אפּגעשטופּט דער משפֿט, און אינצווישן טוט דאָך דער מענטש מְצוֹת און מעשים טובים, און דאס העלפט אים אַרויס ביים משפֿט". פֿאַרצוונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פְּצֵלַת הַצְּדִיק"

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י ב"ק מוהרא"ש ו"ע
27 Skillman St.

עיר וקדיש מן שמיא נחית

הננו מודיעים לכל אנשי שלומינו שיתקיים א"ה סעודת הילולת התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי מיטוואך נאכט בבית מדרשינו הגבאים

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
03303502361 / ענגלאנד 0797040066 / ארץ ישראל 845-414-8429 / 212-444-9191

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502363 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 845-414-8426 / 212-444-9169

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

BreslevCenter.com